

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/618/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612206973
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612206973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovskej v právnej veci navrhovateľa: MALIŠKA s.r.o., Partizánske, Šimonovianska 1763/102, IČO: 44 778 741, právne zastúpeného Mgr. Mgr. Michalom Bezákom, advokátom v Krásne 195, proti odporcovi: Q. G., bytom Q. S. X, t.č. bytom I., Q.. O. XXXX/XX, o zaplatenie 635,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. augusta 2013, č.k. 4C/14/2013-71, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 49,54 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Mgr. Michala Bezáka, advokáta, Krásno 195, do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 635,74 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 635,74 Eur od 21.08.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 234,88 Eur, pozostávajúcu zo súdneho poplatku v sume 38,- Eur a z trov právneho zastúpenia v sume 196,88 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 588, § 614 ods. 3 veta prvá Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ ako podnikateľ, predmetom činnosti ktorého je okrem iného aj maloobchod a odporca ako spotrebiteľ uzavreli kúpnu zmluvu, na podklade ktorej navrhovateľ odporcovi dodal rôzny stavebný materiál za kúpnu cenu 635,74 Eur a odporca stavebný materiál prevzal. Odporca preberal tovar postupne v čase od 02.04.2011 do 29.07.2011. Navrhovateľ kúpnu cenu dodaného tovaru odporcovi vyfakturoval faktúrou zo dňa 30.07.2011 č. E., splatnou 20.08.2011, pričom odporca kúpnu cenu tovaru nezaplatil. K sporu medzi účastníkmi došlo z dôvodu, že odporca napriek tomu, že tovar od navrhovateľa kúpil a prevzal ho, nezaplatil zaň kúpnu cenu. Urobil tak preto, že podľa jeho vyjadrenia má povinnosť dohodnutú kúpnu cenu zaplatiť iná osoba, a to svedkyňa X. T., keďže stavebný materiál bol použitý na prestavbu rodinného domu, ktorý má v spoluvlastníctve. Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že kúpna zmluva je právny úkon pri ktorom predávajúci a kupujúci sa dohodnú, že predávajúci odovzdá predmet kúpy kupujúcemu a kupujúci ho prevezme a zaplatí zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Prevzatím predmetu kúpy nadobúda kupujúci k predmetu vlastnícke právo. Navrhovateľ ako predávajúci odovzdal odporcovi ako kupujúcemu predmet kúpy - stavebný materiál a odporca ho prevzal, preto je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi dohodnutú cenu. Odporca pri kúpe vystupoval vo vlastnom mene a na svoj účet. Okamihom prevzatia predmetu kúpy odporcom prešlo na neho vlastnícke právo k predmetu kúpy (§ 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka), mohol teda s dodaným stavebným materiálom slobodne nakladať

ako jeho vlastníka. Ak sa odporca rozhodol, že stavebný materiál, ktorý kúpil, použije na rekonštrukciu cudzieho domu, bolo to jeho rozhodnutie vlastníka veci, ktoré nemá vplyv na právny vzťah medzi ním ako kupujúcim a navrhovateľom ako predávajúcim. Prípadné nároky voči tomu, do nehnuteľnosti ktorého investoval, si môže uplatňovať v osobitnom súdnom konaní. Na právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom, vzniknutý na základe kúpnej zmluvy to však nemá vplyv. Ak by aj kupujúci po uzavretí kúpnej zmluvy predmet kúpy odovzdal tretej osobe, na túto tretiu osobu neprechádza povinnosť zaplatiť kúpnu cenu, pretože táto tretia osoba nie je v právnom vzťahu s predávajúcim. To ako odporca s kúpeným tovarom naložil, na čo ho použil a pre koho, nemá vplyv na jeho povinnosť zaplatiť kúpnu cenu navrhovateľovi. Súd preto rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 635,74 Eur. Nakoľko je odporca so zaplatením kúpnej ceny v omeškaní, patrí navrhovateľovi aj zákonný úrok z omeškania v sume o 8 percentuálnych bodov vyššej ako je základná sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Keďže splatnosť kúpnej ceny bola určená vo faktúre do 20.08.2011, odporca sa dostal do omeškania dňom 21.08.2011. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania 9,5 % ročne zo žalovanej sumy od 21.08.2011 do zaplatenia v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 234,88 Eur. Tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 38,- Eur a z trov právneho zastúpenia za 4 úkony po 41,50 Eur, z dvoch režijných paušálov po 7,63 Eur a dvoch režijných paušálov po 7,81 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia v sume 196,88 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca, domáhajúc sa preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa. Uviedol, že on už v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol všetky skutočnosti a dôvody, pre ktoré nesúhlasí s vydaným platobným rozkazom. Už v odpore navrhol vypočítať v konaní G. T., jeho priateľku, s ktorou má maloletého syna J. S. G. a ktorá je aj spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, kde bol použitý zakúpený stavebný materiál. Napriek jeho návrhu okresný súd v konaní túto osobu nevypočul a ani ďalšie ním navrhnuté osoby, ktoré uviedol v podanom odpore. Rovnako mu nebolo vysvetlené, z akého dôvodu bolo nariadené pojednávanie až v auguste 2013, keď on odpor podal ešte v januári 2013. Tým, že okresný súd rozhodol v jeho neprospech až po tak dlhej dobe sa mu zvýšili úroky z omeškania, čo však nie je jeho vinou.

K podanému odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal odvolanie odporcu ako nemajúce náležitosti odmietnuť, alternatívne rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že podľa neho podané odvolanie odporcu nemá náležitosti riadneho odvolania. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru všeobecných súdov Slovenskej republiky podoporne všeobecných súdov Českej republiky. Pokiaľ v odvolaní odporca poukazuje na nevykonané dôkazy zdôraznil, že súd nemá zákonodarcom v zákone uloženú povinnosť vykonať všetky dôkazy ako sa odporca mylne vo svojom podaní domnieva. Aj v tejto časti navrhovateľ poukázal na ustálenú judikatúru súdov a cituje konkrétne rozhodnutia ohľadne tejto problematiky. Zdôraznil, že je nesporné, že odporca ako kupujúci uzatvoril s navrhovateľom ako predávajúcim kúpnu zmluvu, čo potvrdil aj sám odporca v namietanom odpore, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetu prevodu, a to tovaru špecifikovaného v obsahu daňového dokladu - faktúre, ktorý tovar si odporca prevzal, avšak za tento už nezaplatil navrhovateľovi ako predávajúcemu riadne a včas kúpnu cenu. Preto považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne, žiada ho potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania za podané odvolanie.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a) až f) O.s.p.

V prejednávanej veci z odvolania odporcu odvolací súd zistil, že odporca v ňom neuplatňuje výslovne žiadny z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) až f) O.s.p. Z obsahu jeho odvolania je však zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta neúplné zistenie skutkového stavu veci (dôvod na odvolanie

podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.) a ďalej, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je daný v prípade, pokiaľ súd nevykonal dôkaz navrhnutý účastníkom konania, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý je potrebné odstrániť.

Odporca v odvolaní uvádza, že súd v konaní nevy počul jeho priateľku G. T., prípadne aj ďalšie osoby, ktoré navrhol už v odpore proti platobnému rozkazu. Jeho priateľka G. T. mala potvrdiť, že stavebný materiál bol použitý na prestavbu ich rodinného domu a ďalšie osoby mali potvrdiť dovezenie materiálu do predmetného domu a vykonanie z neho prerábky domu.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 20.08.2013 nepochybne vyplýva, že na návrh odporcu bola v konaní vypočutá X. T. (matka spomínanej priateľky odporcu G. T.), vo veci boli vypočutí obaja účastníci konania, pričom pred vyhlásením dokazovania za skončené žiadny z účastníkov konania nemal návrh na doplnenie dokazovania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá, druhá O.s.p., podľa ktorého sú účastníci povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. To znamená, že súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a ani nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov preto nie je vadou spočívajúcou účastníkovi konania odňatie možnosti konať pred súdom (v tejto súvislosti R37/1993; Nález I US 75/96). Navyiac, vypočutie uvádzanej svedkyne, prípadne aj ďalších svedkov by bolo nadbytočné a ne hospodárne z dôvodu, že títo by preukazovali iba to, čo bolo súdu prvého stupňa známe a nikto tieto skutočnosti nerozporoval.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., preto nepovažoval odvolací súd za daný, lebo nevy počutím označenej svedkyne nevznikol nedostatok v skutkových zisteniach.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vyčítať prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vieryhodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 až 135 O.s.p.

V prejednávanej veci zo spisu jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal hodnotením jednotlivých predpokladov úspešnosti žaloby na zaplatenie kúpnej ceny v zmysle uzatvorenej kúpnej zmluvy, tak ako tieto vyplývajú z ustanovenia § 588 Občianskeho zákonníka. Nepochybne bolo preukázané, že účastníci konania uzatvorili kúpnu zmluvu, predmet kúpy bol odporcovi zo strany navrhovateľa riadne odovzdaný, tento ho prevzal a preto mal povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dohodnutú kúpnu cenu. Je bez právnej relevancie, na čo predmet kúpy odporca použil, prípadne do koho nehnuteľnosti tento materiál použil. Použitím kúpeného tovaru na vec patriacu inej osobe nezaniká povinnosť odporcu zaplatiť za predmetný tovar kúpnu cenu.

Keďže súd prvého stupňa svoje skutkové a právne závery v tomto smere v napadnutom rozsudku dostatočne a podrobne zdôvodnil a odvolací súd sa s týmito závermi stotožnil, odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktorého dôvody v podrobnostiach odkazuje, pričom súd prvého stupňa správne rozhodol aj v príslušenstve pohľadávky.

Pokiaľ odporca v odvolaní namieta, že doposiaľ mu nebolo ozrejmene, z akého dôvodu vo veci samej súd rozhodol rozsudkom až niekoľko mesiacov po podaní jeho odporu odvolací súd dodáva, že Občiansky súdny poriadok ani iný právny predpis neurčuje súdom konkrétnu lehotu na rozhodnutie súdu na pojednávaní po predchádzajúcom podaní odporu voči platobnému rozkazu.

Z poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 49,54 Eur, spočívajúcich v odmene za právnu službu a to za jeden úkon právnej služby: vyjadrenie k odvolaniu v sume 41,50 Eur a režijný paušál v sume 8,04 Eur v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vychádzajúc z predmetu odvolania, t.j. zo sumy 635,74 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.